

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A magyar iparról.

Tudvalevő, hogy mily elkeseredett háboruszkodás folyik esztendőök óta a honi ipar érdekében, s következképp: a külföldi produktumok ellen.

A közönség lassan hozzászokik ahhoz, hogy annyira-amennyire hazai ipartermékeket vásároljon, a melyek minden tekintetben megállják a helyet az idegenek mellett.

A külföldi gyárosok belátták, hogy készítményeiket, melyek előbb hazánkban oly kapósak voltak, már nem veszik azzal a szinte rajongó szeretettel, mint annak előtte. Tisztában vannak azzal, hogy hatalmas konkurensük támadt itt az országban magukban a magyar ipartermékekben. Nem estek azonban kétségbe, hanem elővették minden fufangjukat, ravaszágukat, csak hogy tovább is hálójukba kerítsék a naiv magyar vevőközönséget.

Az idegen gyárosok a legarczátlanabb módon, a legvakmerőbb elhatározással saját gyártmányaikat magyar produktumok gyanánt hozzák forgalomba, meghamisított cikkeiket oly módon tukmálván reánk, hogy bitorolták a magyar színeket és jelvényeket; ezekkel látták el készítményeiket és „Magyar Ipar” hangzatos címmel szereztek nekik kelendőséget, leszorítván a tényleges hazai iparmékeket.

Ezekről a nagyszabású visszaélésekről mondott egyet-mást a kereskedelmi és iparkamarák legutóbbi országos gyűlésén Maislis Mór dr. budapesti ügyvéd és iparhatóságú biztos. Rámutatott mindazokra a bajokra, melyek egyrészt békókba szorítják a magyar ipart, másrészt szabad beözönlést engednek a külföldi termékeknek; felsorolta azokat a manipulációkat, melyeket a legnagyobb vakmerőséggel üznek az idegen iparlovagok a honi termékek hátrányára, kárára és rovására.

Szóba hozta a lelketlen üzelmeket a magyar jelleg bitorlását, a cégér meghamisítását, mely aljas rendszerek biztosítják az idegen gyártmányok kelendőségét.

Indítványozta, hogy minden vonalon védjék meg a magyar iparcikkeket, tegyék azokat könnyen felismerhetőnek, úgy hogy a magyar vevőközönség, mely ragaszkodik a honi iparcikkekhöz, azonnal tisztában lehessen azzal, hogy

melyik a magyar produktum és melyik az idegen.

E célból közhitei jeggyel kellene védőjegyet megállapítani a magyar produktumok számára. Ez a védőjegy jelezne és hiteles módon bizonyítaná az egyes iparcikkek magyar érdekét.

Az indítványozó javasolta, hogy ez a védőjegy Magyarország kis címeréből álljon, melyet az illető cég neve és védőjegy-lajstromszáma egészítené ki. A védőjegy használatát megengednék minden iparosnak, ki az elsőfoku iparhatóságnál annak engedélyezését kéri. Természetesen csak oly cikkekre nézve adnák meg az engedélyeket, melyek az ország területén készültek.

A védőjegy eszméje nem új nálunk. Meg volt már régebben engedve felsőbb helyről, hogy egyes cégek gyártmányaikon alkalmazhatták az országos címert. De ez csak kivételesen volt megengedve, sőt kitüntetés-számba ment, ha valamely ipari cég a címert használhatta.

Némi akadályokba ütköznek mégis az ország címerének szelvényben-hosszában való alkalmazása s nem egy visszaélés szülőke volna ez az engedelem. Még a külföldi portékákra is ráütnék a magyar címert, s így ott állnánk, ahol azelőtt és megint csak nem lehetne megkülönböztetni a magyar iparterméket a külföldiektől.

Mert az idegen gyárosok mindenféle előnyöket kiaknáztak a maguk haszonleső, a magyar ipart, megrontó, érdekükben. Cikkeikre nevesebb országos és világhírű magyar férfiak neveit alkalmazták. Bécsben készült gyufára odapingálták Petőfi, Széchenyi stb. képeit, játéklapdákra Kossuth arczképét festették és „Kossuth-lapda” elnevezéssel hozták forgalomba. A „Magyar ipar”, elnevezésből meg valóságos kultuszt csináltak.

No de, remélhetőleg rövidesen rájuk fog jární a szekér rudja, úgy kitávolítják majd hazánkból a könnyen nélkülözhető, tömegesen ideliferált iparcikkeket, mintha sohasem látták volna ezt az országot.

Nyilván meg fogják valósítani azt a figyelemreméltó eszmét, hogy a visszaélések meggátlása céljából minden kereskedelmi vagy ipari cég, mely forgalomba hoz valamely cikket, nevét és címét alkalmazza vagy magán az

illető cikken, vagy pedig a produktumot rejtő dobozon.

Csakis ekként lehet e téren számításba jöhető és kielégítő eredményeket elérni. Így aztán nem lehet majd félrevezetni különféle hangzatos címekkel és hamis fölírásokkal a vevőközönséget, mert az egyszeriben tudni fogja, hogy melyek a valódi magyar gyártmányok és csak azokat a kereskedőket és iparosokat fogja fölkeresni, kiknél megkaphatja a valódi honi produktumokat.

Igazgatói jelentés

a mindszei m. kir. állami elemi népiskolák 1902|1903. tanévi állapotáról.

IV. A tanítótestület tagjai s a vezetésük alatt volt osztályok.

1. Karaszka Kálmán tanította a belterületi I-ső a) fiu-osztályt, a gazdasági ismétlő iskola II-ik leány-osztályában a gazdaságtant, a gazdasági ismétlő iskola II-ik fiu-osztályában a számtant s az összes iskolákban a helv. és ág. hitv. tanulóknak hit- és erkölctant.

2. Lovass Jenő tanította a belterületi I-ső b) fiu-osztályt, a gazd. ism. iskola I-ső fiu-osztályában a gazdaságtant az olvasást.

3. Vitos János tanította a belterületi II-ik fiu-osztályt, a gazd. ism. iskola I-ső fiu-osztályában a fogalmazást.

4. Vitos Gergely tanította a belterületi III-ik fiu-osztályt, a gazd. ism. iskola II-ik fiu-osztályában a gazdaságtant és a fogalmazást.

5. Muszil Vilmos tanította a belterületi IV. fiu-osztályt, a gazd. ism. iskola I-ső fiu-osztályában számtant.

6. Gelsy Péter tanította a belterületi V—VI-ik fiu-osztályt, a gazd. ism. iskola I-ső leány-osztályában a gazdaságtant, a gazd. ism. iskola II. fiu-osztályában az olvasást.

7. Iricz Róza tanította a belterületi I-ső a) leány-osztályt, a gazd. ism. isk. I-ső leány-osztályában a kézimunkát, a II-ik leány-osztályban pedig az olvasást és fogalmazást.

8. Vitosné Sallay Mária tanította a belterületi I-ső b) leány-osztályt, a gazd. ism. iskola II-ik leány-osztályában a számtant és kézimunkát.

9. Wimmerné Adorjáni Julia tanította a belterületi II-ik leány-osztályt, a gazd. ism. iskola I-ső leány-osztályában az olvasást.

10. Gelsyné Keresztury Mária tanította a belterületi III-ik leány-osztályt, a gazd. ism. isk. I-ső leány-osztályában a fogalmazást.

11. Muszliné Viza Erzsébet tanította a belterületi IV—V-ik leány-osztályt, a gazd. ism. isk. I-ső leány-osztályában a számtant.

12. Humay Nándor tanította a külterületen a ludasoldali I—IV-ik vegyes-osztályt és az ált. ism. iskolát.

13. Márton Géza tanította a külterületen a hegyeshalmi I—V-ik vegyes osztályt és az ált. ism. iskolát.

14. Zsirkó Ernő tanította a külterületen a téglási I—IV-ik vegyes osztályt és az ált. ism. iskolát.

15. Kamiss Béla tanította a külterületen az elegei I—IV-ik vegyes osztályt és az ált. ism. iskolát.

16. Végh Kálmán rom. kath. segéd-lelkész tanította a belterületi I-ső a) fiu, I-ső a) leány a II-ik leány-osztályban a rom. kath. hit- és erkölcsant. (Más osztályokban a rom. kath. hit- és erkölcsant az osztály-tanítók tanították.)

17. Büchler J. Gyula izr. lelkész tanította az összes iskolákban az izr. tanulóknak a hit- és erkölcsant.

V. A tanulók beiratkozási, költözködési és halálzási viszonyairól.

1. A mindszenti m. kir. állami elemi népiskolába beiratkozott a f. 1902/1903. tanévben 800 fiu és 779 leány, összesen 1579 mindennapi és ismétlő tanuló.

Ezek közül tanév közben más községbe vagy más iskolába ment át 116 fiu, 62 leány összesen 178 tanuló.

Meghalt 3 fiu, 5 leány, összesen 8 tanuló.

Maradt a tanév végén 680 fiu, 713 leány, összesen 1393 tanuló.

2. A beiratkozottak: mindennapi tanuló 636 fiu, 621 leány, összesen 1257 tanköteles.

Ezek közül tanév közben más községbe vagy más iskolába ment át 70 fiu, 48 leány, összesen 118 tanuló.

Meghalt 3 fiu, 5 leány, összesen 8 tanuló.

Maradt a tanév végén 562 fiu, 569 leány, összesen 1131 tanuló.

3. A gazd. és ált. ism. iskolába beiratkozott 164 fiu, 158 leány, összesen 322 tanuló.

Ezek közül tanév közben más községbe, más iskolába ment át 46 fiu, 14 leány, összesen 60 tanuló.

Halálozás nem fordult elő.

Maradt az év végén 118 fiu, 144 leány, összesen 262 tanuló.

A tanulóknál mutatkozó nagy mérvű költözködés ama körülményeknek tulajdonítható, miszerint Mindszent község lakói, legnagyobb részben földmunkás (kubikos) napszámos szegény emberek, kik kenyérkereseti forrást szerzendő, nem csak a szomszédos községekbe, hanem időnként az ország távolabb vidékeire is elvándorolnak, sokszor családtagjaikkal együtt.

(Folyt. köv.)

Vegyesek.

— Személyi hir. Főt. Keller Lajos plébános ur több heti távollét után folyó hó 17-én hazaérkezett.

— Rend a piacon. Általános volt a panasz a piacunkra tódult — főleg vidéki — kofák garázdálkodása ellen. Bár annak csak örülni tudunk, ha a piacunk az idegenek

látogatásával minél keresetesebbé lesz, de az már valóban megbotránkoztató volt, hogy a kofák monopolizálták piacunkat a helybeli közönség rovására. Ugyanis ezek a kofák, mint cerberusok álltak lesben a község ama pontjain, miken át a tanyaiak szoktak a községbe bejutni. Itt a szó szoros értelmében lefülelték a piacra igyekvőket. A főarucikkek, mikre ők vadásztak, a csirke, szóval aprójószág és tojás. De volt még egy más panasz is, s ez az, hogy ezek a kofák anyyira otthon érezték magukat piacunkon, hogy ha legcsekélyebb érdekeiket is veszélyeztetve látták, készek voltak a legválogatottabb gorombasággal megvédeni képzelt jogaikat: az árusokat terrorizálják, tisztességgel szemben a legdrasztikusabb kifejezésekre ragadtatták magukat, s így nem volt csoda, hogy közönségünk szinte félve kerülte ezen kofa asszonyágokat. Örömmel értesítjük közönségünket, hogy Mindszent község legutóbb tartott közgyűlésén foglalkozott a piacrendészettel és határozatával mind e jogos panaszt orvosolta. Ugyanis elhatározta a képviselőtestület, hogy a kofák hetivásárok alkalmával csak a piac színhelyén vásárolhatnak és pedig: május, június, július és augusztus hónapokban reggel 6 órától, márczius, április, szeptember és október hónapokban reggel 7 órától, november, december, január és február hónapokban pedig reggel fél 9 órától a piac befejeztéig. Egyben elhatározta a közgyűlés, hogy a terrorizáló goromba kofák ellen is szigorúan fog eljárni.

— Népünnepély. A mindszenti „Polgári Kör“ szokásos népünnepélyét folyó évi augusztus hó 20-án, Szent-István napján tartja meg. Az ünnepély műsorát a kiküldött bizottság a napokban fogja megállapítani.

TARCZA.

KÁVÉTRACSCS.

— Ugyan, ugyan, édes patikáriusné asszonyom, habár én is csak ugyanolyan vendégjoggal vagyok itt, mint ön: de már meg fog bocsátani, nem nézhetem tovább, hogy rugdossa folyton ezt a szegény állatot.

A patikáriusné elvörösödött; széke alá huzta lábait s közben törülgette selyemszoknyája szélét.

— Nem rugdosom én kedves tanácsosné asszony. Dehogyan rugdosom; csak félrelököm. Mindig hozzám simul és bepiszkolja az én drága selyemszoknyámat.

— Ejnye no! Azután mi van azon? Hát minék van otthon az a sok naplopó cseléd. Ugyis csak tájtják egész nap a málé-szájukat. Vagy röhögnek a legényekre. Majd kikéfélik. Vagy talán kiméli őket, kedves patikáriusné asszony? Pedig igazán nem kimélni valók azok az istentelen személyek. Képzeld csak, hölgyeim, a Jutka, kinek tegnap egy finom perkálcendőt vettem ajándékba, micsoda hallatlan szemtelenséget követett el ma reggel. Vizitelésem volt ma délelőtt és fel akartam venni a moiré selyem alsó szoknyámat. Mert csak nem mehetek vizitálni a méltóságos asszonyhoz cloth- vagy parket-alsóban. Hát fel akarom venni a moiré selyem alsó szoknyámat, hát nem rongyosak rajta a kötők. „Na“, mondom a Jutkának, „lődj ide a boltoshoz és hozzá két méter selyem-pántlikát. De gyorsan!“ Hát tudják mennyit váratott az istentelen? Egy félóráig. Egy teljes félóráig. Ne lássam többet, ha

egy minuta is hiányzott belőle. Félttem, hogy lekésem a vizitről, mert még frizirova sem voltam. Képzeld csak: előbb egy temetést nézett végig az utcán, engem megvárakoztatott a szemtelen. Fel is pofoztam alaposan. Nem, az ilyen népséget nem szabad kimélni. Jaj, de finom ez a kuglóf, kedves Schneiderné asszony. Maga készítette?

— Óh nem — válaszol Schneiderné, a mai kávészar vendéglátója ragyogó hangon. A szakácsnőm végzi egészen a konyha dolgait.

— Na, kedves Schneiderné, ez nagyszerű; mondhatom, hogy nagyszerű. Nyujtson csak ide még egy darabot, édes galambocskám! Tudja, én nem szoktam soha többet enni egy darabnál, de ezt muszáj, megrepolálni.

— Hogy-hogy, az én esetlen szakácsnőm még egy rendes tejes kenyeret sem tud összehozni.

Az én szakácsnőm Budapesten szolgált nyolcz évig, egy királyi tanácsosnál, — szól fölénytel Schneiderné, a meggazdagodott vaskereskedő felesége.

— Na, de nézzék csak a szemtelen macskáját. Jaj, jaj, összehasogatja a drága emyrna-szőnyegemet. Százhatvan forint volt az ára. Budapestről hozta a férjem. Sice! szemtelen macskája, sice! Higyjék el, hölgyeim, hogy csak pietásból tartom, egy boldogult nagynénem hagyta reám. A multkor is ledobott egy drága vázát.

— Amint látom, — szól közbe a tanácsosné nyomatékos hangon, nekem kell egyedül védeni ezt a szegény állatot. Én

nagyon szeretem a macskákat. Meglehet, hogy azért, mert egy kedves emlék fűz ehhez az állatfajhoz, no de azért is még, mert nagyon tiszta és hasznos állat.

— Csodálom, hogy nem teszi meg szentnek, mint az egyiptomiak; így tanultam a negyedik polgáriban, — jegyzi meg névetve Schneiderné, ki minden lehető alkamat megragad, hogy fitogtassa azt, hogy négy polgárit végzett.

— Én már a második polgáriban tanultam, — veti közbe finom gunynyal a patikáriusné.

— Meglehet, hogy a maguk városában másképp tanítanak; — replikázik amaz. Hanem minden macskahistóriánál többet ér ez a jeges krém, a mivel a mai uzsonnát befejezzük.

— Na, kedves Schneiderné, én nem akarom a maga szakácsnéjának érdemét ócsárolni, de ettem én már ennél különbet Budapesten, nagybátyámmal, a ki nyugalmazott táblabíró. Az aztán a háztartás! Ettem én ott fagyaltokat, hol Kuglertől, hol Lukácstól, de mondhatom, hogy a maga szakácsnőjének remeke meg sem közelítheti azokat a delikatesszket.

— Már megbocsát, kedves patikáriusné asszony, a mi városunk nem Budapest, itt pedig nem dicsekedhetik mindenki azzal, hogy szakácsnője jeges krémekeket készít.

— Az már igaz, — vette föl a beszéd fonálát a tanácsosné. Hanem azt a szegény macskát csak mégse tudom elfelejteni. Hogy miért nem szeretik maguk ketten? Pedig ha hallanák az én történetemet a macskáról, tu-

— Iparos tanoncz-iskola. Lapunk f. hó 5-iki számában fenti czim alatt közltekre egyik helybeli iparos lapunk szerkesztőjéhez a következő levelet intézte:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Örömmel olvastam a „Mindszenti Lap“ folyó hó 5-iki számában az iparos tanoncz-iskola létesítése ügyében közzétett felhívást. Valóban abszurdum állapot, hogy a mi öt év előtt lehetséges volt, az most lehetetlen. Én is tartottam tanonczokat akkor, mikor a tanoncz-iskola létezett, s azóta is vannak és voltak tanonczaim. Tehát bírálatot tudok én is mondani a fölött, mi különbség van a két állapot között. Bizony míg volt iskola, a nálam felszabadult segédek kivétel nélkül jól irtak, olvastak, számoltak, sőt mondhatom a fogalmazványban is teljesen járatosak voltak, minnek egész életükön át nagy hasznát fogják venni.

Hogy ez az áldásos iskola ismét létesüljön, véleményem szerint nagy részben az áll. el. iskolák gondnokságától függ. Hogy pedig a gondnokság ezt az ügyet fel fogja karolni, egész biztosra veszem, mert, — mint a múlt számban közzétett gondnoksági tagok névsorából látom, — azok mind olyan férfiak, kik nekünk, iparosoknak, barátaink, sőt van közöttük két iparostársunk is.

Kérem tehát a gondnokság tekintetes elnökét: Tary István főszolgabíró urat, hogy hívja össze a gondnokságot ez ügyben és kérelmünket tegye magáévá, hogy már a jövő tanév kezdetével az iparos tanoncz-iskola is megnyitható legyen.

Mindszenti, 1903. július 17.

Egy helybeli iparos.

— A közönség figyelmébe. Ismétlenül felhívjuk a közönség figyelmét azon körü-

dom, hogy nem bánnák, ha magukhoz simulna és nem csapnának lármát, ha egy kicsit játszik a szőnyegen. Haj! Haj! Ha én macskát tarthatnék. Drága emlékek fűznek a macskához. A házasságomat is egy szép fehér, hosszuszörű macskának köszönhetem.

— Halljuk a történetet! Halljuk! — kiáltják egyszerre Sshneiderné és a patikáriusné.

— Na, jól van! De hát hol is kezdjem? — Igen. Így történt ezelőtt huszonhét évvel. Volt nekünk egy nagyon szép, hosszuszörű fehér cziczánk. És volt egy szomszédunk, kinek szintén volt cziczája; de volt neki még más is. Egy szép, fekete bajuszu fia. Jaj, de csinos gyerek volt akkor az én férjem. Hiszen még most is meg látszik rajta. Olyan szép gyerek volt, hogy az egész város leányai bolondultak utána. Csélcsap legény is volt ő kelme. Udvarolt ő mindenkinek; de csak úgy — tudják kérem, ma itt, holnap ott. Csak nekem nem udvarolt. Ennek is meg van ám a története. Apósom — Isten nyugosztalja — kölekedő természetű volt és még e történet előtt vagy tíz évvel összeveszett apámékkal a kerítés miatt és azóta haragot tartottak. Így tehát sem ő, sem az én Péterkém nem érintkezett velünk. De egy gyönyörű augusztusi napon, édesem, na de már nem emlékszem pontosan . . . igen . . . a napot már elfelejtettem; de azt tudom, hogy világos pettyes batisztruha volt rajtam, ott álltam a kerítés mellett és lopdostam édes apám féltett óriási napraforgójából a magokat; ha-ha-ha! bohó évek! Ilyenek a fiatal éányok. Nem tudom miért, de nagyon izlett

ményre, hogy községünkben az összes üzletek vasárnaponként délelőtt 10 órakor záratnak be, sőt délután 3 óráig még trafik sem kapható.

— A tejszövetkezetről. A mindszenti Tejszövetkezet a közönség tudomására hozza, hogy saját helyiségeiben naponként reggel 6 órától 11 óráig, este pedig 7 órától 9 óráig a következő tejtermények árusítatnak el: Frissen fejt teljes tej literenkint 12 fillér. Lefölözött tej literenkint 4 fillér. Legfinomabb saját készítményű teavaj egy nyolczad és egy negyed kilós csomagokban kilónként 2 kor. 40 fillér. Író literje 6 fillér. Továbbá kedden és pénteken turó is kapható, melynek kilója 24 fillér.

— Közigazgatási bizottság. Csongrád vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 11-én tartotta e havi rendes ülését, Csató Zsigmond dr. főispán elnöklése mellett. E gyűlésnek kétségkívül legjelentősebb eseménye volt a főispánnak a csongrádvármegyei mezei- és földmunkások érdekében tett előterjesztése. Rámutatott ugyanis a főispán arra, hogy milyen keresetek nemcsak országserite, de külföldön is a kitünő munkaképességű, jóhírű, józan életű megyebeli földmunkások és hogy daczára ennek viszonylag milyen kevés a keresetük azon körülménynél fogva, hogy szegénységük folytán nem léphetnek fel mint önálló vállalkozók és hogy kénytelenek a vállalati hasznót a vállalkozóknak átengedni, akik az ő munkacréjuket kihasználják. Rámutatott arra, hogy itthon a vármegye már évek óta úgy segített a munkások e baján, hogy minden földmunkát nekik adott át vállalatba, vállalati biztosíték nélkül és hogy ő Szentés város tanácsát is felhatalmazta arra, hogy ahol idegenben a munkások vál-

a kesernyész, de mégis édes napraforgó mag. Talán csak azért, mert annyira féltette őket édes apám. De hogy a tárgytól ne térjek el: látom, hogy a mi macskánk átszökve a kerítésen, együtt falatozik Péterék macskájával.

Jaj, ha ezt édes megtudja, baj lesz; hogy miért nem vigyázok jobban a macskára. Hivogatom, hivogatom, de csak nem akar visszajönni.

Ép javában ágaskodom, mikor megjelen az ajtóban Péterem alakja. Mosolyogva köszön és fogja a macskát és átnyújtja nekem a kerítése; az átadó közben megszorította a kezemet. Olyan piros lettem, mint a főtt rák. Hogy még mi történt aznap, arra már nem emlékszem, de azt biztosan tudom, hogy másnap meglestem a macskát, amint szunyókált és kötényem alá rejtve, odasompolyogtam vele a kerítéshez és mikor Péter egyedül volt otthon, átdomtam. De mindjárt utána nagy hangon hívtam haza. Péter megint átnyújtotta. Így ment ez egy hélig. Egy hét múlva már macska nélkül beszélgettünk, sőt egy alkalmas pillanatban meg is csókozt. Mire a napraforgó levelei elfonnyadtak, Péter mindennapos volt nálunk. Kibékítette az öregeket is. Novemberben pedig már meg volt az esküvőnk . . .

Ugyebár szép történet?

— Nagyszerű, — szól Schneiderné — igazán nagyszerű! De most jut eszembe! Maguknak otthon nincs is macskájuk. Miért nem tart hát macskát?

— Hát csak azért — tör ki a tanácsosnéből egy mély sóhaly, mert férjem azt hangoztatja folyton, hogy azóta megveti, gyűlöli a macskákat.

lalkozókként felléphetnek, biztosítékként a munkássegély alapból adjanak nekik előleget, mely alap azonban olyan jelentéktelen, hogy nagyon kis mértékben szolgálhatja csak a kívánatos célt. Mindezeknél fogva indítványozza a főispán, hogy a közig. bizottság kérjen a földmivelésügyi minisztertől 10.000 koronát oly célból, hogy ez az összeg, vármegyei kezelésben, a törvényhatósági bizottság által alkotandó szabályrendelet által megállapított feltételek mellett, minden olyan esetben, amikor vármegyei munkások idegenben mint önálló vállalkozók lépnek fel, ezek munkabiztosítékeként legyen — előlegként — felhasználható s már most kilátásba helyezte a főispán, hogy a minisztérium ezt a kérelmét a bizottságnak teljesíteni is fogja. Természetes, hogy a bizottság a legnagyobb örömmel egyhangulag fogadta el a főispán indítványát, aki ime, ilyen praktikus módon, atyailag gondoskodik a munkásokról, — mert kijelentése szerint, az így teremtett alapból nem csupán a földmunkások, hanem bérföldön kerti mivelésre vállalkozó más kisegzisteneciák is kaphatnak majd a bérösszegnek megfelelő kauczielőleget.

— Véres harc a mezőőrrel. Súlyos kimeneteli összezördülésről ment értesítés a szegedi csendőrséghez. Károlyi László gróf uradalmáról Bercsényi Mihály szegvári lakos egy zsák buzakalászt szedegetett össze. Éppen el akart vele illanni, mikor Rozgonyi István észrevette és rákiabált. Erre dulakodás támadt közöttük és veszekedés közben a mezőőr fegyvere elsült. A serétek Bercsényi testébe furódtak és a kezén is több helyen megsérült. Esméletlen állapotban szállították a községbe. A homályos ügyben a vizsgálatot megindították.

— Földmivések téli foglalkoztatása.

A földmivelő munkásnépnek téli foglalkoztatása érdekében a földmivelési miniszter már ötödik éve buzgólkodik. Az elmúlt télen közel 350 háziipari tanfolyamon 18.000 munkás vett részt. A miniszter meg akarja adni a módot, hogy a földmivés nép télen át is kereshessen és munkáját értékesíteni is tudja. Ennek a meghonosítása és fejlesztése, valamint az értékesítés szervezése körül szükséges teendőket ellátásával a miniszter meg is bizta a magyaróvári gazdasági tanintézet egyik tanárát, Keller Gyulát, a kit a földmivelésügyi minisztériumba osztott be. A miniszter most arról értesíti a törvényhatóságokat, hogy megbízottjának az egész országra kiterjedő munkássága során gondja lesz a mezőgazdasági háziipar meghonosítására s ily célból tanfolyamok rendezésére a már üzött mezőgazdasági háziipar fejlesztésére és ezen célból jobb eszközök s gépek kiosztására. Ezenkívül intézkedni fog, hogy a termelés oly célból szerveztessék, hogy a keresett háziipari cikkek a megkívánt formában és kellő mennyiségben álljanak a kereslet rendelkezésére. Az értékesítés elősegítése, a termelők és vállalkozók között e célból való közvetítés, mintaraktárak létesítése, amelyek megrendeléseket közvetítenek, a termelés számontartása, fogyasztó piacok keresése, a háziipari cikkek forgalomba hozatalának elősegítése, termelő és értékesítő szövetkezetek létesítése, szállítási kedvezmények kieszközlése végett a szükséges adatokat beszerzi és földolgozza a megbízott miniszteri kiküldött. Ennek a mezőgazdasági háziiparnak keretébe tartoznak a fafaragó

ipar, kosár-, sás-, gyékény- és szalmafonás, kefe- és seprükötés és élelmi cikkeknek a kereskedelmi forgalom számára való házilag készítése. A miniszter felkéri a törvényhatóságot, hogy ez irányú munkásságában a gazdasági háziipari miniszteri megbízottat eljárása körül támogatásban biztosítsa.

— A boritaladó leszállítása. A magyar szőlősgazdák országos egyesületének igazgató választmánya Budapesten ülést tartott, a melynek tárgya a boritaladó leszállítása ügyében való állásfoglalás volt. A kérdést Dürcker Jenő dr. igazgató ismertette behatóan. Rámutat arra, hogy a boritaladó sehol a világon nem oly nagy, mint Magyarországon, viszont a szeszfogyasztási adó kicsi s így sehol sincs oly nagy szeszfogyasztás, mint nálunk. Tévesnek mondja a pénzügyminiszter

e kérdésben már többször kifejtett, a bortermelőknél, de az egész ország lakosságának anyagi és erkölcsi érdekeit mélyen sértő ideg álláspontját. — Határozati javaslatot nyújt be, a mely szerint az egyesület kívánatosnak tartja a termelők házi fogyasztására szánt bor adómentességét, a jelenleg érvényben levő boritaladó leszállítását, a községi borfogyasztási adópótlék szedésére jogosító törvény eltörlését, a törkölybor adómentességét, az adó egységesítését. Kívánatos továbbá, hogy a termelő már husz liter boron fölül árusíthassa a borát, a bor okszerű kezelését megnehezítő törvények eltörltessenek, végül a boritaladó beszedése jövőre ne legyen bérbeadható. A választmány a határozati javaslatot elfogadta, s elhatározta, hogy azok megvalósulása érdekében kérvényt intéz

a pénzügyi és földmívelésügyi miniszterekhez és a képviselőházhoz, a mit küldöttség útján fognak az illetékes helyen benyújtani, s egyúttal annak pártolására felkérlik az országgyűlési képviselőket.

Felöltszerkesztő és kiadótulajdonos:
Weisz Ignác.

Felhívás.

Jászkisér község határában nagy mértékben fellépett marokkói sáska pusztítása folytán felhivatik a közönség, hogy ha bárki valahol a község határában tömeges sáska faj megjelenését észleli, ezen körülményt a községi előjáróságnál azonnal bejelentse.

Mindszent, 1903. július 8-án.

VERES SÁNDOR,
bíró.

URAK FIGYELEM!!

Az Első Budapesti Mértékutáni Szabóság Budapesten, VII., Csömöri-u. II.

15 és 18 forintért

készít remek szabással és szakértelmű kidolgozással divatos férfi öltönyöket finom gyapju szövetből. Minták és mérték utasítás küldése ingyen. Ha az ország bármely részében egy helységben 3 megrendelés biztosítva van, értesítésre oda küldjük utazó szabásunkat gazdag mintáinkkal. A t. megrendelő semminemű költséggel nem lesz megterhelve, mert utazó szabásaink évi vasúti bérletjeggyel vannak ellátva.

Szives megkereséseket kér
az Első Budapesti mértékutáni Szabóság, Budapest, VII., Csömöri-u. II.
Klein Adolf főszabász.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2¹/₂ egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecs kavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemesszerű ekék,

2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

SCHOTOLA ERNŐ
Budapest, VI., Fonciére palota
ajánlja a raklárát szab. Kosinszky-féle „Egyszerűség“ szénkénegézők, saját szabadalmu „Uránia“ permetező felnyitható szélkaszánál, kénporívók, szőlő-pinczegazdasági gépek eszközeiben. — Amerikai juhvíró-olító gép.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Utánnyomás 11105
ALAPITOTT 1872.

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

MABILLE SAJTÓ

EGYSZERŰSÉG

GŐZ-SAJTÓ

CELIKART: X.A. DINSZEN.